

YOKOLUŞ' a

SON DEYİŞ

Daha geniş bir yurttaş kitlesine ulaşma amacı güderek bu kitabı rum dilinde yayımlamak arzusundaydım. Bu kadar yıl direnmemin başka bir nedeni de buydu. Fakat gerçekleştiremedim. Diğer nedenler başka bir kitap oluşturur. Bilmek istemezsiniz diye düşündüm. Birinci nedeni ise açıklamak durumundayım.

Halkım, tüm tarih boyunca egemenlerin elinden çok acılar çekti. Hiçbir devirde özgür olamadı. İçinde yaşadığı kafes çok güzeldi ama zaman geçtikçe uçmayı unuttu. Kapısı açık bırakıldığı anlarda bile işlevini unutan kanatlarını kullanamadı.

Başka milletlerin boyunduruğunda yaşadı. İyi savaşçılardı diye para ile başka ordulara kiralandılar. Katırların dilinden en iyi anlayanlar oldukları için katircı da oldular.

Çekirge sürülerinin saldırılarından aç kaldılar. Malaryadan ve salgın hastalıklardan kırıldılar. Her yeni egemen çeşit baskılar uyguladı. Katliamlara uğradılar. Kıralların, beyliklerin, asillerin, düklerin, kontların, paşaların esirleri oldular. Çeşit kanunlar, çeşit nizamlar, çeşit vergiler, çeşit zulümler gördüler. Ezilmişliğin üstüne fukaralık, fukaralığın üstüne itilmişlik, itilmişliğin üstüne cahil bırakıldılar. Kimsenin 'Rönesans'dan, 1789 dan, Leonardo'dan, Velasquez'den, İngres'ten,

Genticeschi'den, Vermeer'den haberi olmadı. Olmayan bugün de var. Onları bilemediğimiz için ayaklanamadık. Ayaklanamadığımız için de bir Delacroix'mız da çıkmadı.

Yakın tarihte ise emperyalist canavarların kısırcasında kaldılar. Kiralandılar, satıldılar, peşkeş çekildiler, işgal edildiler. Acılarıyla sürülmüş topraklarından gemiler kalktı, uçaklar kalktı. Başka fukara insanları savaşlarla sindirmek, kaynaklarını sömürmek, paylaşım hesaplarına geldiği şekilde sınırlar silmek, yeni sınırlar çizmek, baş kaldıran asileri susturmak, yerlerine tiranlar yerleştirmek, kendi ekonomilerini uygulatmak, kendi vergileriyle aslan paylarını almak, son damlasına kadar kanlarını emdikten sonra, ya yanlış giden bir hesapla iğrenç siyasetin kumar masasında kaybetmek, ya da daha kuvvetli bir bileğin acısına dayanamayıp terkedip gitmek için.

Halkımdan çok iyi savaşçılar, katircılar çıktı ama kılıçlarını (Rat-tanged)* ve katırlarını kendi topraklarının özgürlüğü için kullanmadılar. 'İnka' ların hiç savaş görmemiş, at, kılıç cehaletindeki saflıklarına benzer davranışla evlerine kapanıp 'conquistador' ların insaflarını beklediler. Onlar barışı, huzuru ve sanatı herşeyden çok seve

nlardı.

Son 'conquistador' lar yurdu ortadan böldüler ve bir tarafına oturdular. 'Kurtardık' dedikleri halkı katliamdan geçirselardı, sonları İnka'larınkinin aynı olacaktı.Kültürleriyle birlikte saf bir yokoluş. Fakat onlar değişik bir taktik kullandılar. Halkımı yokoluşa

asimilasyonla, kültürlerini yavaş yavaş yok ederek, halkın sınıf mücadelesindeki meşaleleri olan devrimcileri, komünistleri öldürerek, kendi isimlerini, lakaplarını ve yerleşim yerlerinin isimlerini değiştirerek, paşalarının zorbalığı ile iradelerini çalarak, kendi kimliklerini unutturarak, diğer yurttaşlarını en büyük düşmanları göstererek, dillerini konuşanları cezalandırarak, onları yalanın, rüşvetin, fuhuşun, kumarın, dolandırıcılığın, zehirin ve plastik banka kartının batağına sürerek göçe zorladılar.

Bugün dünyada, kendi nüfusunun yarısı kadar göç veren başka bir halk yoktur. Bu halk, buldukları ülkelere entekre olarak bugün 3. veya 4. generasyonunu yaşıyor. Artık onlara 'Kıbrıs'lı' demek biraz cesaret ister. Torunlar ana dillerini konuşamaz ve anayurtlarını haritada gösteremez durumdadır. Onları kaybettik.

O durumlarında bile onları rahat bırakmadılar. Nereye gitmişlerse arkalarından öğretmenler göndererek onları faşist emelleri doğrultusunda eğittiler. 6 yaşındaki çocukları, masanın üstündeki kesik başın önüne dizip ant içtirdiler. Onlara öğretmek için çantalarında başka bir milletin bayrağını, başka bir milletin folklor kostümünü, başka bir milletin alfabetini ve başka bir milletin marşını da getirmişlerdi.

Kalanlar, katır inatçılığı ile direniyorlar. Katır gibi şerefli bir inatçılıkla. Dünyada, işgalcilerin, işgal ettikleri topraklara nüfusundan daha fazla nüfus taşıdıkları başka bir ülke de yoktur.Yeni taşınanların dillerine, adetlerine, yemeklerine, kısaca kültürlerine alışıp kendi kültürlerini de eş zamanlı yürütme büyük bir yükü. Onu taşıyan omuzlar gizli bir kurtuluş savaşı veriyorlar. Bu savaşta

düşenin bayrağını başkası alıp koşuyor ama olmuyor. O da düşüyor. Yıllar yaşlıları alıp giderken, yeni doğanları yeni arkadaşlıklar, *'lingiri'*ye benzemeyen oyunlar, *'çöreği'*n yerini alan simitler ve bugün ayıplanan nenelerinin *'aksan'*larına benzemeyen şiveler bekliyor.

Biz, uzaklardaki karanlık fabrikalardan, yurttan devam eden kıyasıya bir savaşı izliyoruz. Bu savaş kaybediliyor. Düşmanın daha savaşa sokulmamış süvari birliklerinin atlarındaki sabırsızlığı görüyoruz. Anayurtlarından feribotlara binen taze kuvvetler marşlar söylüyorlar. Uçakları, gökyüzümüzde kırmızı-beyaz yaralar açarak, ses hızını aşan süratleriyle *'keçilerimizin sütlerini kesiyor'*. Bu savaş kimin kaybedeceği sorusu değil, ne zaman kaybedeceği sorusu doğal artık.

Bu kitabı rum dilinde yayımlatmak isterdim. Eğer yapsaydım belki biraz daha fazla yaşayacaktı. Süregelen onur savaşına sürmek istedim onu. Halkı ile o da savaşsın diye. Geriye kalsa ne olacaktı ki? Kim ne anlayacaktı *'ayrelli'* den veya *'valvit'*den? Bu kitap son kitaplardan biri. Amacı benzer her kitap gibi yere düşen onurumuza uzanmış bir ele benziyor. Kabzası kıvrık uçlu (Rat tanged) kılıca uzanan bir ele. Katır inadında.

*

Az sonra okumaya başlayacağınız sayfalarda 400 tane (iki dizelik) şiirler bulacaksınız. Bunlar 400 tane ayrı ayrı öykü, 400 tane ayrı ayrı roman da olabilir, 400 tane ayrı ayrı anı da. Bu size kalmış birşey. Yaşıt okuyucularımın zorluk çekmeden 400 ünü de hazmedebilmelerinin kolay olacağını düşünüyorum.

Gençlere, romantiklere, hayalcilere ve kapak resmine bakıp kitap seçenlere kolaylıklar diliyorum. Genç şiir severlerin kafalarındaki ikilemi okuyor gibiyim. Çünkü aynı ikilem benim kafamda da var. 'Ya şiiri bilmiyorum, ya şiiri bilmiyordum.'

Bu 400 tane iki dizenin hepsinde değil belki, ama çoğunluğunda kendi kültürümüzden bir öykünüzü, bir anınızı bulacağımızdan çok umutluyum. Mutlaka bulacaksınız. Bulmalısınız da.

Nenenizin tığ işi işlerken bastığı sandalyede uyuyan sarı kedisini, dedenizin teneke tabakasını, benzinli çakmağını, saçınızı şevkatle okşayan nikotinli parmaklarını, belki aşevindeki islimi, üstündeki amiyantlı gabiralığı, bir avuç zeytinin kokusunu, sonuna kadar açık kapıları, komşuların gülen yüzlerini, kardeşlerin askılı pantolonlarını, erkek çocukların mavi, kırmızı, pempe, sarı kız donlarını, kız çocukların gamzelerini, gamzeleri tutan kırmızı mantınlarını, taştan otomobillerle, mendilleriyle sardıkları taştan bebeklerle oyun kurmalarını, sekilerde alçı ile çizilmiş *'andrez'*leri, yollardaki *'birayak'* ları annelerinizden duymuş olmalısınız. Annenizin, nenenizin kırmızı-beyaz karecikli ilkokul üniformasının cebinde, 3-4 tane kuru üzümle, parmakların tutamayacağı küçüklükte ortasındaki delicikten iplik geçirilmiş bir silgicikle, şıngır şıngır 5 tane yuvarlak taşcık da vardı. Onu sorun. Bakalım hatırlayacaklar mı nasıl oynadığını? Bilgisayarınızın önünden kalkarak 5 yuvarlak taşcık bulabilir misiniz? Var mısınız onlarla bir oyun *'beştaş'* oynamaya? *'Çullisine'* ?

*

Lirik olarak kulağa hoş gelmeyenler olacaktır mutlaka. Anlatış zorluğu çektiklerim, algılama zorluğu çekebilecekleriniz de. Hiç canınızı sıkmayın. Adını hatırlayamadığınız bir yüzle ansızın karşılaşır gibi köşenin birinde, hiç çaktırmayın. En iyisi böyle. 400 kişiden tanımadığımız birkaç kişi çıkacaktır. Siz çoğunluğa bakın.

İki dizede birinci mısrayı sete (mekâna, yere), ikinci mısrayı genişlemeye ve sonuca ayırmaya çalıştım. Bazan tuttu, bazan tutmadı. Sayfalık şiir yazmaya ayıracağım olanlar çıktı içlerinden. Bazıları da birer kelimelik bile olurdu. Bu birer kelimelikleri anlamak benim generasyonumun sorunu. Genç okuyucular gocunmasın, problem zihinlerinde değil. Bende. Ben anlatamamış olmalıyım.

Şekil olarak iki dizeyi seçmem biriki nedene dayanıyor.1) Saf görünmesi 2) Öz okunması 3) Keskinliği.

Ressam olsaydım mutlaka bir 'toplumcu realist' olacaktım da tuvalimin büyüklüğüdür konuştuğum. Başka bişey değil. Siz isterseniz iki dizeyi 2 sayfalık şiire sündürün. Bu size kalmış. Korkmayın esnektir, kopmaz.

Yukarıdaki 3 nedeni verirken çok zor bir yol denemem gerektiğini de burada vurgulamalıyım. Bir öyküye sığacak konuyu sıkıştırarak onu 2-3 cümlede anlatabilmeye çalışmam bayağı terletici oldu. İşin içinde bir de, kurma kolları çekilmiş, namlular size dönükken son sözünüzün bir çılgılık kadar kısa olması durumu vardı.

Genellikle Kıbrıs'lılar az konuşurlar. Bu karakteristliğimle kendi kendime çok övünmüştümdür. Dikenimize benzer karakterimiz. Dünyanın en güzel

çiçeği oluruz kısa bir süre. Sonra dünyanın en yaralayıcı, en acı çektirici sivri uçlarımızı çıkarıp sessizce kurumayı bekleriz. Biz buyuz. Vazoluk, okşanmalık, kartpostallık ve koklanmalık olma şansımız yok. Olmadı. Kimse bizi sarıp sarmalatıp sevgiliyi köşede beklerken kucığında tutmadı. Bir doğum günü kartına resmimiz çizilmedi. Hiç bir gün saksıya ekilmedik. Ooooo ayıp.. Onu kitabın kapağına onun için aldım. Belki bağışlar diye.

Siz öyle değilseniz, öyle sandığımızdandır. Veya şairleri yasemin tüten romantik gecelerde arama alışkanlığınızdandır. Soyut şiir seven biri, toz süte alıştıran bebeğe benzer. Keçi sütüne alışması, çok ağlamalardan sonra gerçekleşecektir.

Toplumcu gerçekçiliğin, ilerici ve devrimci sanattan ayrışması söz konusu olamazdı. Savaş, düşmanlık, işgal, tükenmişlik ve tüm emperyalist çıkarlar uğruna yurdumuzda oynanan oyunları bırakıp size göllerde kuğu, derelerde balık, ormanlarda bülbül yazmadığım için özür dilerim. Karamsarlığı ben yaratmadım. Ama karamsarlığı ben yaşadım. Benim esir ve gülüyüzlü generasyonum yaşadı. Arkadaşlarımdan bazıları, daha o şahane koyu deniz mavisi çiçeklerini açmadan kurudular. 20 lerindeydiler belki. Benim gibi çiçeklerimi döküp, dikenlerimi kurutup, bir dağ başında, belki de bir tümseği bekleyerek şiir tartışacaktık birlikte. Belki de en geçilmez, en uzun, en dayanıklı en onurlu, en kahraman dikenleri onlar olacaktı halkımın. Şimdi birer 'sokak tabelası'nda kaldı adları. Onlar için öldükleri insanlardan, bir kişi bile kalmadı o sokaklarda. Onlar için öldükleri insanlar, kapılarını çekip bir bir göç ettiler yabancı ülkelere. Ve ne tuhaftır ölümleriyle ne yurdu

işgalden kurtarabildiler, ne de halklarını göçten. Yoksa başka ordulara mı kiralanmışlardı dersiniz bunca yıl ? Hani iyi savaşçılardı ya onlar...Ayda £30 lira aylık, 1 teneke fıstık yağı, bulgur ve makarnaya.Yokoluş o zaman gelseydi keşke.Yokoluş onurlu gelseydi.

Umudumu yitirmiş değilim. Türkçe konuşan halkım tükense de, rumca konuşan, maronitçe, ermenice, latince konuşan halklarım kültürümüzü devam ettirecekler ve belki de bizi onlar anacaklardır bazı gecelerde. Başka kimden anma beklediğinizi bana söyleyebilir misiniz? Doğumunda, sünnetinde, evlenmesinde hazır bulunamadığınız ve onu hiç görmediğiniz Avustralya'daki torununuz için yazdığınız vasiyetnamenin çevirisini kimlerin yapacağını hiç düşündünüz mü? Ona verilmek üzere bıraktığınız sandıktaki 'Bürüncük' çarşafların, bir çift 'mes' in, dantellerin, yemenilerin, bir kalıp sabunun, çift düğümle sıkı sıkı bağlanmış çıkındaki iki urubiyenin ve bir avuç kuru gül yaprağının dilinden kimin ne anlayacağını umuyorsunuz?

Bir gün yurdum özgürlüğüne kavuşacak. Adları değiştirilen yerleşim yerlerinin tabelalarına eski adları yazılacak Dağlarım, tepelerim, ovalarım, kıyılarıım, koylarıım eski adları ile anılacak. Kayıp tümseklerinin üstünde yeniden yeşerecek 20 lerindeki dikencikler. Koyu deniz mavisi çiçeklerimizi birlikte açacağız. Düşmana geçidi birlikte vermeyeceğiz sarı dikenlerimizle. Bu defa düşeceksek aynı mevzisinde düşeceğiz yurt toprağının. Aynı kayıp listesinde çıkacak adlarımız. Aynı mezarlığa gömüleceğiz bulunursak. Fakat bulunmazsak, bir yorgan gibi çekip mis gibi toprağı örtünmeyi de öğreneceğiz

elbet beraberce. Kayıp dedelerini arayan torunların elbiselerine takılıp çekecek dikenlerimiz 'burada burada' dercesine. Ve nöbet tuttuğumuz tümseklerin altında yatanlar ilk defa gülümseyecekler bize. Onlara iki dizelerden şiirler okuyacağız. Aynı dilde.

Mutlaka.

aydın
adamoğlu

British Museum

*Erken Bronz Çağı'nda (MÖ 2300-1850) zengin bakır madenleri işletilerek metalurji teknikler geliştirildi. Bakır, kalayla karıştırılarak daha sert ve daha dayanıklı bir metal elde edildi. Bu metal Bronzdu. Bronz, adanın ekonomi ve ticaretinde devrim yarattı. Kıbrıs'lılar bronzdan kendi silahlarını da üretmeye başladılar. Bunlar 'Rat Tanged' -fare uçlu- veya sadece 'Tanged' -bıçağın sapa giren kuyruğu- diye bilinen kılıç ve mızrak başlarıydı.

1.
Dost mu düşman mı belli değil.Güneyde kalma,
kuzeye kaç.
Elinde acımasız bir sopa, yarısı çelikten, yarısı ağaç.

2.
İncir, dalını çatalına dayadı. İhtiyar bastonuna
Birinin incirleri ağırdı, diğerinin düşünceleri.

3.
Çocuk yürüdü, ay da yürüdü.Koştı, ay da koştu.
Çocuk yoruldu, durdu.Ay da başka çocuk buldu.

4.
Kaptan denize baktı.Siz bakamazsınız öyle.
Deniz, orasını burasını kapattı utancından.

**Kahvehanenin en rahat sandalyesini bilirdi.
Haber spikerinin sesini sürükleye sürükleye yanına
getirirdi.**

**8.
Ona 'Kedi' derlerdi.Hurmacı olduğundan değil.
Sudan korktuğundan.**

**5.
Kayıklar, aynı beşikteymişcesine sallanıp
duruyorlardı.
Balıkçının biri pembelisine atladı, rüyasının en
güzel yerinde.**

**6.
Güneş odaya girmeden pancurları kapattı
Sen odaya girmeden gözlerini.**

7.

**9.
Deniz, balıktan taraftı.Sandal balıkçıdan
Net ortada, hakem aydı.**

**10.
Meteorolog bulutu adı ile tanır.Çiftçi gelişinden.**

Onun, omuzunda tek ağladığı insan
balıkçıdır.

11.
Çocuğu 'Birayak' oynasın diye ayaksız
kaldı çarpışmada.
Düşman tarafında bir uçurğan uçuyordu.

12.
En iyi meyhaneci eski balıkçıdan çıkar.
Anladığı için değil mezeden
Ağa takılanların acısını bildiğinden.

13.

Denize karşı duran sandalyeyi boş
sandı.Çekmek istedi.
Üstünde tuzlu rüzgâr uyuyordu.Özür
diledi.

14.
Balıkçı kahve tepsisine bir avuç bozuk
para bıraktı.
½ şilin, 3 kuruş ve 8 gümüş lira.

15.
Balıkçılar boş vakitlerini denize karşı
oturarak geçirirler.
Deniz de her zaman aynı kırık
sandalyesinde onları dinler.

16.
M48 tankını savaşta gördüğünde ev kadar
büyüktü.
Törende onu bit kadar gördü.

17.

'Hiç bir şeyin yok' dedi doktorcuk
neneye.Koridordan kayboldular.
Gıcırtı, lastik potinden miydi, öpücük
müydü anlamadım.

18.

Kahraman ordu çok hızlı ilerliyordu.
Düşman bebeğin dudakları bozuk sütlü
memeye gidene kadar yetiştiler.

19.

'Buyurun buyurun hoş geldiniz.Sıcak mı
soğuk mu alırdınız?
Bu koltuk sizin, bu yatak sizin, bu ev
sizin, bu yurt sizin.'

20.

'Defol' demedikçe istersen ciltler doldur.
Hepsi 'Hoşgeldin'e çıkar.

21.

Ansızın değerler değişti.Çıka çıka 3 tane
yurtseverimiz çıktı.
Şehitlik dolusu vatan haini.

22.

Yeni baştan doğsanız da, 25 yıl daha
yazsanız da sütunlarımızda
Bu sizi yazar yapmaz.İkinci kez şarlatan
yapar.

23.
Gene de sana dargın değilim deniz
Önce senin bağrını parçaladı işgal
donanmasının pervaneleri.

24.
En kıymetli sırlarını kedisine bırakmıştı.
Mirasyediler boşuna aradılar köşeleri
bucakları.

25.
Alıp gittiklerinde 25 yaşındaydı.
Daha bilmiyordu, vazoya koncelerin
konulduğunu.

26.
Kuyucuyu mezarına indireceklerdi.
Çukuruna dudak büktü. Dörtköşeydi.

27.
Polis, madenci grevinde elinden yaralandı.
İlk yardımdaki nörs kafasını sardı.

28.
Ahmak, gözleri bağlı eşek değildi.
Elektriği bulmayan dizlikliydi.

29.
Sandalın rengi mavi beyazdı.Kırmızı
beyaza boyadı.
Adımı değiştirdi, ay yıldız çizdi.Denizi
kendinin sandı.

30.
Kimi kabileler dağlara bayrak çizer, yazı
yazar.
Kimi kabileler kuru kafalı mızrak çakar
toprağa.Lambasız.

31.
Anadolu'ya bağlanan yol Amerikan
asfaltıdır.
Lokmacı köprüsünden başlar, Kürt
dağlarında biter.

32.
Pazısına dövmeden,dağına elektrikten,
direğine çaputtan

Yanlış bayrak çekerdi her
yerlerine.Yurtsuzluktan.

33.
Sonra yeni bir bayrak daha çizdiler çizgili
çizgili.
Uğrunda ölecek enayi aradılar, ilkinde
olduğu gibi.

34.
En güzel mavilisi avuçlarımdadır
denizimin.Saklarım.
Enjektörsüz,şışmış donsuz, kolibasilsiz ve
Afrodit'li.

35.
O, meyhanenin gözü göynü (gönlü)tok
kedisiydi.
Dilenirken gördüm zibil

varillerinde.Kurtuluşta.

36.
Burası 'Yurt' değil.Burası 'Tahsis'
toprağıdır.
Haspa çıkarılır, hassiktirlenir ve geberip
gidilir.Yaşanmaz.

37.
Bir F16 geçti alçaktan.Pilotu el salladı.
Serçenin biri peşine düştü.
İlle kovacak, kovalayacak.Kuş beyinli
ne olacak.

38.
Gözlüğümü sana bırakacağım.Kahveyle
sabah gazetelerini okutursun.Tiryakidir.

39.
Göçmenler tıka basa otobüslerde
ağlaşıyorlar.
Ya sıramızı savdık, ya da onları oraya biz
doldurduk.

40.
Bu sündürmenin duvarında gençlik
fotografım olacaktı.
Geri istiyorum.Çerçeve ve resim size kalsın.

41.
Aradığım şiiri bulamıyorum.Hiç bir yerde
yok.
Kaybettim mi? Yazmadım mı?.

42.
Aynı dehşeti dikenler de yaşar.
Askerlerden kaçan yalın ayaklarca
ezileceklerinden.

43.
Ölen ihtiyarın bastonunu 'hayırına' verdiler.
Bu yolları hiç tanı mı yordu.

44.
Tüm çekmecelerine, gözlerine baktım
dolabın.Yoktu.
Aynasında buldum aradığımı.

45.
Savaşmayan kalanların
Göç edenlerden farkı yoktur.

46.
Bayraklı dağın eteğinde bir totem vardır.
4 x 4'leriyle dans eder yerliler etrafında.

47.
Rıhtım boyunda kızlar voleybol
oyardı.Pazar günleri
Şimdi erkeklerin yürümeye korktuğu
bağlanan yolda.

48.
Her yere burnunu sokacaktı ay
Dolap aynasına,öksürük şurubuna,gecenin
son lâkırdısına.

49.
Bütün kiremitlerini ay kırar damların
Leğenlerde yıkansın diye.

50.
İhtiyar yahudinin kolundaki numaralı
dövmeyi tanıyorum
Kıraç dirseğinin iç yamacında .Geceleri
ışıklı.

51.
Düşünen tavukları bile kestiler.
Bu devleti ,geriye kalanlar kurdu.

52.
'İşgalciler bizden çok kuvvetli' diye
düşündü demirci.
Örsün üstüne bir kelebek kondu.

53.
Tehdit için 3-4 külhanbeyi yeterdi.
3-4 bisiklet, 3-4 tarak, 3-4 şişe biryantın,
3-4 siyah gömlek.

54.
Nah sana, mehtaba dalan romantik şair
Yan tarafındaki omuzlar yıldız dolu.

55.
Başkasının toprağına vatan diyenler
O toprağın altında kalacaklar.Ne zaman
değıl.Nasıl.

56.
En ilerici kitabın bile karanlıkta kalır
sayfaları
Açılmazsa.

57.
Döndü dolaştı aynı zenyaya girdi çıktı arı.
'Anahtarımı kaybetti' diye düşündüm.

58.
'Banana Cumhuriyeti'nin yanıp sönen
banana bayrağı vardı.
Ahhhh bir ayıp sayılmasaydı psikiyatra
gitme.

59.
Köy terkedilmişti.Evler bomboştu.
Bütün gözleri beni süzüyordu duvardaki
fotoğrafların.

60.
Avluda vurulmuş 3 tekerlekli bir bisiklet
vardı atlı.
Cesedini sürükleyip binecekti çocuklar.

kuvvet olamaz.

61.

**Bir halkın kurtuluş bilinci,sokaklarındaki
işgalcinin silahlı
dolaşıp dolaşmaması ile ölçülür.**

62.

**Ülkeni baldırı çıplaklara kaptırma.
Hiç olmazsa çocukların ‘Cony chocolate’
diye çingeneleşebilsinler.**

63.

**Bulutlar aynı şekilde karardı.Aynı ağırlıkta
indi yağmur.
Nasıl ıslanırsam memlekette, öyle
ıslandım.Ağlamak ayıptır madem.**

64.

**Bu yol, tek başına yürüyenler için değildir.
Tek kişi hem öncü, hem merkez, hem artçı**

65.

**İlkokul çocukları el ele ovaya gidiyorlardı.
Düzgün sıralı,
heyecanlı, uyanık, kulakları tetikte,
ünüformalı ve erzaklı.**

66.

**Urganı kirişe geçirdi.Ucuna kement yaptı.
Sandalyeye çıktı cesurca.Molohiya torbasını
astı.**

67.

**‘Bu memleket bizim’ diye cıvıladı
servideki serçeler.**

Kaldırıp başını bakmadı bile avcının
köpeği.

68.
Çok zamanı yoktu ihtiyarın.Doktor öyle
söylemişti.
Pijamalarla fırladı sokağa.Çocuklarla
birayak oynamaya.

69.
Boydan boya bir mezar gibi dağ.Gizleyen
örtü gibi bayrakları.
Bu bir ihbardır kayıplar komitesine.Dışarıda
kaldı parmakları.

70.
İşgallere karşı çıktılar.Desteklediler Irak'ı,
Afganistan'ı, Filistin'i

İmza kampanyası başlattılar.Bir türlü akıl
edemediler ülkelerini.

71.
Sarı dikenler olur tümseğin yoldaşı.
Aynı Ağustos, aynı zizziro ve o paslı inşaat
demiri.

72.
Kayıp oğlunu aramak için geçti kuzeye
ihtiyar Xenı.
Gelincik kuşlarını süzdü tek tek kimseye
sezdirmeden.

73.
'Ansızın çıkagelirse' diye kapandı evlere.
Bekledi bekledi.Çok bekledi.Daha da
bekleyecekti belki.

74.
Doğurduğu anda kaybetme korkusu başladı.
Kaybettiği anda, gelmeyecek korkusu.

75.
Ölü askeri incelediler.Sünnetsizdi ve
transistöründen
'Black Sabbath' taşıyorlardı karıncalar
yuvalarına.

76.
Geldiler ve kaldılar.Kimse kovmayı
öğretmemişti bize.
Gurbette, kovulmadan öğrendik.

77.
Dalar dalar dağın bayrağına ihtiyar.
Davransa kalkacak.
Davranır kalkamaz.Kalksaydı davranacaktı.

78.
Mahallenin delisi derlerdi.
Kimse kalmadı eski mahallede ondan başka.

79.
Pancurları açarak denize baktı balıkçı
kıskanç.
40 yıllık karısının o gün ne giydiğine bakar
gibi.

80.
Meyhanecinin çocukları eve tez yollarırlar
aşında.

**Çağırmasınlar diye ilginç bir öykünün
ortasında.**

Cenaze namazında 'helâl etmeyen' oydu.

**81.
Sanattan anlamayan devrim yapamaz.
Çünkü sanatların en yaşamsal olanı
devrimdir.**

**84.
Personel taşıyıcıda ilerliyorlardı, ateş
altında.
'Zırh delen' çıgılık kullanıyordu kadınlar ve
çocuklar.**

**82.
Fitili yaktı ve fanozunu yerleştirdi.
Bir dev belirdi arka duvarda, maşa arayan
saçlarında.**

**85.
Tavaya kırdığı yumurta 2 sarılı çıktı.
Kel ferliğini aradı gözleri avluda pencereden.**

**83.
Öldüğü gün kafesindeki gelincik kuşunu
sahıverdiler.**

**86.
Gotik caminin kaba gölgesine bayılırdı
serçe.
Günde 5 defa kovulana kadar.**

87.
Şehidaya mumu kimin yaktığını hep merak
ederdi.
Ve kibrit kutusunu her zaman kimin
unuttuğunu.

88.
Serçeler, Kazancılar Çarşısı'na gelmezlerdi.
Ustalar işlerinden başlarını kaldırmazlardı
diye.

89.
Rahmetlinin az giyilmiş gömleğini sevabına
verdi.

Her görüşte yüreği hopladı adamı.
Gömlekten zanetti.

90.
Ömründe çiçek getirmedi. 'Seni seviyorum'
demedi bir defa olsun.
Gene de çocukları oldu.

91.
Son kalan hiç geriye bakmasın.
Bakılacak birşey bırakılmadığı için gidildi.

92.
Büyük dedesi kadırgayla geldi onluksuz.
Kendi A300'le kaçtı yurtsuz.

93.
Beş saniyelik el bombasının pimini çekti.
Kekemeydi.

94.
Biz Avustralya'nın Victoria'sında yaşıyoruz.
Siz Konya'nın Karaman'ında.Yurdumuz
nerde?

95.
Siz 13 kişilik Alamyo'yu bırakın.
120 bin kişiyi bulmak için yer küreyi kazın.

96.
Çıkarma bize yapılmıştı.
Toplamada anladık nasıl bölündüğümüzü,
çarpılarak.

97.
Kamışlık 120 bin dilli düdüğün yurdu
olacaktı. Boğum boğum
doğranıp,kızgın şişle 7 deliği göze alsalardı
kamışlar.

98.
Çok popülerim.100 adımlık yere, 100 kişi
selam verir bana.
Ağaçlar ve böcekler etti 99.Bir de sen deniz.

99.

Büyüdüğünde ne olacağını biliyordu.
‘Adlarımız karışıyor’
demişti öğretmeni.Bütün öğle sonu karga
aradı sokaklarda.

100.
Yavrularını emziren lohusa kedinin
yüzündeki keder ne?
Yoksa biliyor mu olacakları?

101.
Bu gelişimde memur olmam.İşçi asla.
Sıra dağlı bir ülkede doğayım yalnız.
Görürsünüz.

102.
Sökülme sırası zeytine geldi.

Tianameng’deki çinli gibi hiç kıpırdamadan
durdu buldozerin önünde.

103.
Bu hengâmeyi yalnız bana yapardı serçeler.
El kol hareketlerinden değil,
söylediklerinden anlardım

104.
Nisanın o ütülü gömleğini giyerdi deniz.
Sandalları elinde,ayaklarını suya sokarken
kendi sahilinde.

105.
Kalbime çınar ekdim Nazım, zeytin yerine.

Senin için.

Kim kuracak çakistezi hem?

106.

Küçük parmaklarında altın tozları kalırdı
kelebeğin
50 yıl sonra benekleri de çıktı ellerine.

107.

Andrez ve '5 taş' oynardı.
Taş barikatı, taş yürekli sevgilisi,taş mevzisi
bile oldu bu taştan şehirde.
2 tane götürebildi.

108.

Çocuğun elinden kurtulan balon derin
maviliğe doğru yükseldi.
Ayı kim kaçırmıştı?

109.

Sahilin en yassı çakıl taşını buldu.Denizin
durulmasını bekledi.
Sonra tüm martılar tribünlere yerleştiler.

110.

Altında yengeç olup olmadığını taşın
gıdıklanmasından anlardı balıkçı.
Yırtılan denizin çılgınlığını duyar gibi, işgalci
krüvazörün pervanesinden.

111.

Kuğulu Park'ta savaş karşıtı imza
kampanyası vardı bu kez.
Tüm iyi niyetlere rağmen bizi bırakıp niye
kaçındı kuğu?

112.
Silâhların susuşunu barış zannediyorlardı.
Bayram şekerı gibi birileri tutuşturmuştu
ellerine.

113.
Her kitap, açıldığı zaman gülümser. Her nota
çalındığı, her çiçek adıyla okşandığı, her şiir
çözüldüğü zaman bağı iplerinden.

114.
Alaminyo'yu da çaldık Kont d'Ibelin.
13 kişi daha atalım diye çukurlarına katıl
cumhuriyetin.

115.

Mevziye giderken son düşündüğü şey
düşmandı.
Nöbet bitimi aklıma ilk gelen, yatakta Havva.

116.
Bakır, denizi kırmızıya boyamıştı.
Kırmızı deniz, bakır düğmeli askerleri
kucaklamıştı.

117.
Pencere içindeki kedi sağ pençesini
yalıyordu.
'Sağdan gelecek misafir bizim
Müsteyde'dir' diye düşündü kadın.

118.
Kocakarı islimi yaktı. Kazanı oturttu.
Temizlik için değil.Hem arifeydi, hem kına
yakmıştı saçlarına, bir de mezarlığa
gidecekti kocasına.

119.
'Kaçış' olur diye badana yapmazdı kerpiç
evini.
En küçük teneke kutuya ekerdi pembe
sardellisini.

120.
26 yıl sonra Heathrow'da buluştular.
Bir yere gitmiyorlardı. Kimseyi
karşılıyorlardı.Öyle işte.

121.

Uzun menzillisinde susturucusu olan tek
oydu.
Şimdi ceplerindeki hap kutularına pamuk
tıkak.Alışkanlık.

122.
Üçüncü nesil ana dilini konuşamıyordu.
Dördüncü nesil mağarada ateşi buldu.

123.
Kahveci öldü.Yüksekteki televizyon,
köşedeki örümcek, hasır sandalyedeki tepsi
ve yarım bir Kıbrıs meselesi öksüz kaldılar.

124.
Serçenin şiir okuduğunu bilmezdim.
Yazmaya başlamadan önce.

125.

Akasya çevrili verandasında kafesi vardı.
Özgürlerin şarkılarını değil, esir gelinciğin
haykırışlarını dinlerdi.

126.

Efkaliptüs uluydu, güngörmüştü, bilgeydi.
Aşkındık başımızı çevirmeye.
Aşkındık başımızı çevirmeye vurulurken
bizden biri.

127.

Oyunlarımız yarım kaçırıldık kucaklarda.
Rüyalarımız korku dolu, kesik kesik.
Baykuşlarda bütün suç.

128.

Dışarıda kalan eli, kürekle kesmeye
çalışıyorlar.
O şimdilik '4 Parmak Dağları' diye
anılacak.

129.

İki kelime konuşana kadar gazetesini,
hastahanesini, özel kliniğini, meclisteki
görevini bitiriyor adam.
Ben mi lâfazanım, sen mi nar? Yüzün niye
kızarıyor?

130.

Kurtarma sandalında su, piskot, aydınlatma
fişeği, pusula bulundurulur gibi, saklarım
son birkaç şiiri su geçirmez kafatasımda.

131.
Fırtınalı havalarda daha çok yorulurdu
balıkçı,
kömür ateşli, kırmızı şaraplı barakasında,
çekerken ağlarımı çimento zeminden
enginarlı masasına.

132.
'Büyüdüğünde ne olacaksın?' diye sordu
ağaca.
'Silâh dipçığı' dedi efkaliptüs, sınırdan
umursamaz geçenlere bakarak.

133.
Fırtına oturdu.Kamışlığın püskülleri,
pancurun menteşeleri ve karıncasına
vuran dalgalar dindi.
Kambur bir kedi süründü denizin ayaklarına.

134.
Sinemanın önü sulandı.Işıklar yandı.
Fıstıkçı, teşrifatçı ve yaseminci çocuk
yerlerini aldılar.Locadaki deniz
saatine baktı.

135.
Gözleri bağlı eşek dönüyordu.Dolap
dönüyordu.Su akıyordu tarlalara.
Gözlerim açık dönüyordum.Dünya
dönüyordu. Yağmur yağıyordu sevdalara.

136.

**Yurttaşına ateş etme beni vurursun.
Paramparça olur kristal yüreğim.
Hedefi bulsa da, ıskalasa da kurşun.**

**137.
Herşeyiyle belliydi o valizin göç için
kullanılacağı.
Küs bisikletin başını çevirmesinden.**

**138.
Vapurları getiren martılardaydı şimdi sıra.
Masadaki artıkları onlara topladı Yango.
Hikâyeleri kendine.**

**139.
Aşevinin isli duvarında sıra sıra kavanozlar
vardı.
Sirkede sağır yılan, sirkede kereviz, sirkede
ahtapot, sirkede gabbar.Yanlışını alana
kadar.**

**140.
Artık özgürdü esirler.
Kendilerini dışarı bırakmayan tellerden,
düşmanı içeri bırakmayan tellere
kapanacaklardı.**

**141.
'Toplumun Yetiştirdiği Değerler'e bir
bakın.
Sonumuzu hazırlayanları göreceksiniz.**

**142.
Zengin cenazesindeki helvaya uzandı
fukara.
Her gün geberselerdi problem olmayacaktı
demek ki.**

143.
Yaptığımız işlere bakarak, bize kimin
gözyaşı dökceğini söyleyebilirim.
Şeytanlar.

144.
Perdeyi çekti.Sökülen zeytini görmüyordu
artık.
Aynı buldozer, çığılığı ve kahkahaları gene
karıştırıyordu birbirine.

145.
Önce rezil bir yaşamı kabullenir korkak.
Ölüm kurtuluş olsun diye bir gün.

146.
Dikenin ağladığını çok az insan görmüştür.
Bu, kağıt mendil de tutuyordu bir elinde,
ıslak.

147.
Toplu mezar kazıcılar sarı iş makineleriyle
yanlış yerleri kazıyorlardı.
Doğru yer kalplerededir geri zekâlılar.Doğru
yer kalplerededir.

148.
Aynı serçe miydi bilmem gelip konan
dikene.
Aynı diken miydi o gizli mezardaki? Aynı
asker miydi yatan dikenin altındaki
o serçeyle konuşan?

149.
Kamyonun izleri gidebileceği yere kadar
çıktı.
Kurşunlar biraz daha geçecekti izleri.
Esirlerin özgür düşünceleri,
geldi kleri yere doğru.

150.
Bikininizle uzandığınız bu kumsala bir asker
de uzanmıştı.
Siz güneş kreminizi arıyordunuz.O, miğferin
içinde kalan başını.

151.
Eski köy yolu kullanılmıyordu.Kıvrım
kıvrımdı ve çift şerit değildi.
Radar yoktu diye, uçuyordu kırlangıçlar.

152.
Yapıştıkça yapıştı yere.Omuzunda yıldızın
ağırlığı.
Karanlıkta düşmanın kesik kesik komutları.
Yanında sidiğinin karıştığı dere.

153.
Bu şehirde, ülkemdekinin 2 katı yurttaşım
yaşar.Pantolonlar geniş paça 70 lerden.
Sen simitle,ben gabira ile başlarız şiire.
Şimdi hangimiz gurbette?

154.
Belki de gündüz olmasın diye kaçtım.Hiç
bitmesin diye gece.
Hanlar uykuda, köy otomobilleri uykuda.
Şşşt uyanmasın 'tak' diyen hece.

155.
Yoklamadan bile anlardı birşey
taşımadığımı barikattaki çavuş.
Yoklasa bile bulamayacağımı da, taşıdığımı.

156.
Kimisi bardakta su bırakır, kimisi zeytin
yağı döker taputa.
Birinde rakıya falan eksilir korkusu,
diğerinde salataya.

157.
Teğmen olduğu gün, yattı kalktı anası dua
etti.
Vurulduğu gün yattı ve kalkmadı.Dua etti
mi bilmem.

158.
Kıral dairesindeki yatağa botlarla uzandı
asker.
Aklına sonra geldi garson bırakmadıkları
lobide.

159.
7 dil konuşurdu hamal.8.yi farsileştirecekti
bugün.
Fırtına çıkmazsa.

160.
Kaptan 6 defa boru çalarak limanı selamladı.
Rast mı geldi, bilerek mi yaptı anlamadım,
Tarzan da 6 defa havladı.

161.
Bütün o komodinin üstündeki şingır şingır
ilaçlar
Toplanıp toplanıp çöpe atıldı.Yarayanlar da,
yaramayanlar da.

162.
Permanatçı ve karısı yan valvidli 1929
Ariel'leriyle gelirlerdi anneme.
Onların onardığına inanırdım çıplak boyunlu
feriği de.

163.
Girya Gullu ile aramızdaki bahçe kapısı
küslük olduğunda kapanırdı.
Yani ben barikatı öyle şimdi şimdi
görmedim.

164.
Bahçe içlerine doğru potakalların gölgeleri
koyulaşır ve serinlerdi.
Oradaki semizotlarını görünce ilk
topladıklarımı atardım.

165.
Önce 3 tekerlekli ile başlanır dolaşmaya.
Sonra 2. Sonra 4. En son tekerleksiz.

166.
Bana birinin sorması gerekirdi türk mü, rum
mu doğmak istediğimi.
Kuş mu sinek mi? Şeytan mı, melek mi?
Davacıyım.

167.
Parsel parsel satılsan da, kolibasili ile
yıkansan da, çöplük de yapsalar seni
gene benimsin deniz.Benim mavi yazım.

hesabında.

168.
Sürü ideolojisini iyi kullandılar bize.Çan
takılanlarımız oldu.
Sağılanlarımız, muhteşem boynuzlularımız
ve kurbanlıklarımız.

169.
Kocakarı belini tutarak köprücüğün üstüne
çöktü.
Dedikoducu Emine'nin minderinden bin kat
rahattı çimento.

170.
Adaklarını tutmadığı sürece sürü oldu
kuzular rüyalarında.
İşinden fazla yoruldu geceleri çobanlıktan.

171.
Oruç tutmazdı ama içkiye de dokunmazdı
ramazanda.
Bu özveri aklıktan daha geçerliydi onun

172.
Yıllardan beri ilk defa yangına çağırıldı
yangıncı.
Kurumuş otları bir arsacığın, siren
korkusundan sönen.

173.
Zeytinin yanına bir de çınar ekeyim dedim.
Ne hikmetse yürek.Nazım geçer diye
istedim.

174.
Sarı kedi hasır sandalyede uyurken beniledi.
Tığ işleyen kocakarı durdu.Takvim Marttı.
Kiremitler ıslaktı.Gülümsedi.

175.
Gubur gibi 'cuff' dedi çakmak.Derin bir
nefes çekti filtresiz 'Player's' inden.
Derin bir nefes çekti hurmadaki serçe,
kırlangıcın lacivert elbisesinden.

176.
Açılmayan pancurlar, acıları güneşten
saklardı.
Kaba gölge hikâye.

177.
13lerde bir tuhafıklar sarardı başlarımızı.
Kızlar annelerinin gözlerine bakardı.Biz
uçurğamızın boşalan sicimine
Bulmak için yanıtlarımızı.

178.
Bir avuç da dama savurdu gollifadan.
Goncoloza rüşvet.

179.
Koyu ikindiydi.Rolex'ine baktı serçe.
'Saat avaracılar için'diye düşündü dere.
Yuvası olanların dönüş vaktiydi.

180.
Birşey yapmadan, birşey olmasını bekler
herkes .
Büyük ekmek, pınardan su, havadan devrim,
devletten eşitlik, bağdan sucuk,
9 ayda çocuk.

181.
Batsalıcık, annesinden öğrenmişti onur
denen şeyi.
Koşup kurtulamamaktansa ayaklı,
tutup koparamamaktansa elli,
yerlerde sürünmeyi.

182.
Serçeler, tenefüse çıkan çocukları
dinliyorlardı.
'Bunlar, insanların özgürlük çığlıklarıdır'
dedi biri.
'Devamlı tenefüste yaşayanlar bilmezler'.

183.
'Bugün Pazar.Ama hepsi de doğurur' diye
düşündü kocakarı elinde bıçak.
'Bugün Pazar.Ama bir ben doğurmam' diye
düşündü horoz.

184.
O günlerde yağmurlar hiç durmazdı.Araba
yoktu, şemsiye ayıptı.
Kısılp kalırdı adamlar kahvelerde.
İstemedem.

185.
Otomobil benzin istasyonuna her girdiğinde
Ferid'aba kolonyalı mendille burnunu
kapardı.
Ona da öyle yaptılar toplu mezarında.

186.
Kiremitlerini kıran kediyi bulmak için çok

özel bir yöntemi vardı.
Gapsula yarıldığında aya sorardı.

187.
Kasabanın delisini askere almadılar.
Savaş kendilerinin işi diye düşünürdü
akıllılar.

188.
'Yerin altına inmeden olmaz' dedi gül.
Çiçekler ve kahramanlar doğmazdı.
Yerin altına inmeden olmazdı.

189.
Tek toprağı vatan yapmak değildir mesele.
Mesele, tek vatani bu topraktan yapmadır.

190.
Albümünü karıştırırdı Norveç soğuşunun 6
aylık karanlığında büzüşük.
Acısının bir tek fotoğrafı bile yoktu
göstermelik.

191.
Yurtlarını terkedenlerde tek tek aradım.
Kulaklarına kadar sırtanlardı acılarımı en
çok saklayanlar.

192.
Yurtta göçmen olmaktır en zoru.
Salıncak ağlar mı, yoksa gıcırda mıdır
soru.

193.

Bilirdi çok kalmadığını günlerinin selâm-
sabahların azalmasından.
Küserse şimdi küsecekti, barışırsa şimdi
dünyaya.KORKAK.

194.

En zoru, eşyalarını toplamaktır ölenin
ardından.Gözlüklerini, çoraplarını,
takma dişlerini.
Az farkla toplum da öyle.O daha büyük
plastik torba ister.

195.

Her iki dedemi de hiç görmedim.
Biri Kongo'da, diğeri faytonkazasında
ölmeyeceklerdi, benimle oynasalardı.

196.

Harp ambarlarının kokusuydu beni
etkileyen.
Denizin birinciliği kaybettiği tek yarışmaydı
parfümde.

197.

Delikli bir böğrülce attı avluya ayıklarken.
Ağaç oldu.Bir tabak böğrülce verdi
karşılığında.

198.

Araba kazasında ölenler yol kenarlarına
gömülmeli.
Kuşlar öyle yaparlar da.

199.
Öğretmen ortaçağ kalelerini anlatıyordu
sınıfta.
Kapılarını, hendeklerini, ve burçlarını.
Çocukların futbol maçı vardı hisar altında.

200.
En usta piyanist, en başarılı doktor, en golcü
futbolcu bizim mahalledeydi.
En eski orospu ile kimse övünmezdi bile, ne
hikmetse.

201.
Duvarı mişarolu, sandalyesi örümcekli,
tuvaleti hamam bücülü kahve,
daha fazla çalışırdı temizinden.
Hayvan sevgisi işte.

202.

Bir kale bulup içine 11 yıl kapanmakla
başlar herşey.
Birileri gelir etrafı teller ve kale kapısını
açar.Artık özgürsünüz.

203.
O çocuk su taşırdı Lefkoşa'nın evlerine
kuruşuna.
Göllenen sudan anladınız durup top
oynadığı mahalleyi.

204.
Jetler her cayırdadığımda sütleri kesilirdi
keçilerin.
Ya sürüden kurtulacaktı çoban, ya jetlerden.
Topuzuna sordu

205.
Göz göre göre eritiliyordu dağ. Hıhhhhh...

**Göze kalın sürme çekildi, siyah gözlük
takıldı, koyu camlı araba sürüldü.**

**206.
Zeytinleri, tanıklık yapmasınlar diye değil,
bakacak yüzleri olmadığı için kestiler.**

**207.
Onlar bize kucak kucağa nasıl yaşanacağını
öğrettiler
Kucak kucağa ölerek Fiat 100'cüğün içinde.**

**208.
Karpuz seçer gibi seçti soyadını.Tıklattı ve
dinledi.
Marşlar çalıyordu içinde.**

**209.
Eşeğiyle balık da satardı bizim Artemi.
Hiçbir balık, eşeğe binmek istemezdi bu
yüzden.**

**210.
O sokak tabelasında yaşayacaktı artık.
Başında şht. yazacaktı adının.
Bir martı konacaktı kırık lambalı telefon
direğine sokağının. Rengi mavi.**

**211.
Anneler arkada çok kalmadı.Sessiz sedasız
bir bir gittiler.
Ayak uçlarına basa basa hem de.**

Uyandırmadan.

212.
Önce kupkuru memelerine süt için hırsızlık
yaptı lihusa köpek.
Bir de belediyesinin iğnesi bozmadan
taşımak vardı sütü.

213.
Darılarına baktı ihtiyar. Püsküllerini
parmaklarıyla taradı.
Yeşil önlüklerini düzeltti. Başlarını öptü.
Okul vaktiydi.

214.
Karşı mevzi deliğini gözetleyerek ihtiyarladı
çavuş.
Güneye geçer geçmez bir de o delikten baktı
enayiliğinin görünüşüne.

215.
Bisikletçinin kutusuna 1 kuruş atarak 2
lastiğine de hava pompaladı.
Maliyenin önünden geçerken kutusunu aradı
ciğerlerinin.

216.
Gözlerini ayırmadan durabilseydi, kabağın
büyümesini görebilecekti.
O kadar vakti mi olmuştu kahveden, deli
saçmalığına?

217.
Ankara haberlerinden sonra öğretmen
türkçesini anlattı.
Kahvedekiler dinler gibiydi.Köyün delisi de
anlar gibiydi baş sallamasından.

218.
Azganhktan geçemezdi.Yolunu değiştirirdi.
Dönüp diğerlerine bakardı en öndeki azgan.
Gülümserdi.

219.
Alçım üstü taş doluydu.Anlamadı serçe.
'Yüreği taş bağladı' diye düşündü.

220.
Karanlıklarda mavnalar ağlardı. Vapur
olmayan gecelerde bile.
'Niçin' diye sorardım geçen balęa,
eliyle 'Boşver' işareti yapardı.

221.
Aynı banko orada durursa dayanamam.Aynı
yıldız kümesi.Aynı kızı meyhanecinin,

aynı buzuki.
Yok yok , şiir diye diye ben deli olamam.

222.
Bana sayılar ezberletilerek öğretildi.
Dokunarak değil.
Her ağlayan 7 gördüğümde ben de ağlarım.
Elimde değil.

223.
Sokak köpeği, püskül sarhoş ve kırık
lâmbalı elektrik direği.
Çullisine bir oyundu yaşam. şeker kâğıdı
ile oynanan.

224.
Bando şefi esasını niye havalara atar? Çünkü

**o bir çoban yamağıdır.
Topuzunu sürüsüne atan çoban şeref
locasında oturur.**

**225.
Asker kimseyi kurtaramaz. O, eğitimlerini
kurtarmak üstüne değil, yoketmek üstüne
yapar.**

**226.
Havalara bakıp jetleri beklediler.
Ayşe'ler tatillere gitti. Onlar gurbetlere.**

**227.
Masanın üstünde bir tabanca, bir kitap, bir
de bayrak duruyordu.**

**Onlarsız bir hiçti masanın arkasında oturan.
Az sonra kendi gibi olacaktı terleyerek
önünde duran.**

**228.
Tam mezarlık sahnesinde koptu filim.
Işıklar tahta bitini uyandırdı.
Ön sandalyedeki kız mendilini sakladı.**

**229.
Aynasının çerçevesi fotoğraflarla doluydu
berberin.
Tarifeye dahil. Ve her biri anlatılmaya
dünden hazır.**

**230.
Aynadan bakmaya o kadar alışmıştı ki
berber,
konuşmalarını ters cümleyle yapardı.**

231.
Herkes içindeki doğruları da gömer toprağa.
Belki de huzur odur.

232.
Kabadayılıkta üstüne yoktu.
Utancından ameliyatla kadın olabilirdi,
kalbine sokulan çakıcığın maskaralığını
görebilseydi.

233.
O duvarın arkasında kulak kesenlerle zafer
paylaşanlar,onursuzluğa ortak olmuşlardı
önce.
İş ortaklığı sonra geldi.

234.

‘Benim suçum değil.’ dedi tankçı. ‘Vatan
borcumu ödüyorum.’
‘Vatan banka mı?’ diye düşündü can çekişen
zeytin ağacı.

235.
‘Ben katilim. Çok vakit öldürdüm.’ dedi
sanık.
‘İdam’ diye bağırdı karınca hakim
kürsüsünün üstünde.

236.
Yıldızları saya saya uyurdu çoban,
değneğini dayadıktan sonra en yakın
yıldıza her gece.
Bir eksik oldu mu hemen farkedirdi köpeği.

237.
Onu ne kadar çok sevdiğini kumun üstüne
yazardı balık.
Ne bilsindi balık alfabetesi bilmediğini balık
etindeki kızın.

238.
Köfünle üzüm taşırken uydurma bir türkü
tuttururdu.
'Hangi şarkı uydurma değil ki zaten?' diye
avunurdu karga.

239.
Beş parmaktan, orta parmak kalana kadar
kazın.
Sonra boylu boyunca üstüne uzanıp
yaylanın.

240.

Bu durumlara düştüysem senin yüzünden
düşüm hellim.
Gabira, ayrelli, çörek, bullez.Hep sizin
yüzünüzden bu maraz.

241.
Misafir keleşini severdi kadın.Misafirden
fazla.
Yalan söylemeyen habercisini tabiatın.

242.
Can çekişen deniz, parmakları kesilen dağ,
kanserden ölen genç, yıkık hanay ,
sökülmüş zeytin, zehirlenmiş köpek,
sütsüz çocuk .
Yaşayan ben.

243.
Bin korkaktılar.Üstelik külhanbeyi, kopuk,

arkadan vuran ve kış yalayıcı.
Bin bisikletliyidiler.Çocuklar gibi şen bir
halkı öldürdüler.

244.
Urup buzu çuvala sardı.Bisikletin arkasına
kıstırdı.
Ayakçayı hızla çevirmeliydi şimdi.Yaşam
erimeden, anılara yetişmeliydi.

245.
Yıllar sonra döndüğümde ilk o serçeyi
arayacağım.
Zeytin duruyorsa ve o da üstünde,
söylediğini o zaman anlayacağım.

246.
İşçinin tüm ürettiklerini silebilecek bir
kuvvet olsaydı
incir yaprağı ile kalacaktı general.
Ve peygamber.Ve düşünce.

247.
O kız benim aklımda hep o kırmızı
mantiniyle kaldı.
Kış güneşine boynunu uzatan sürüngen ve
gökyüzüne çakılı o kıraç tepe.

248.
Adı Hüseyin. Lâkabı Dosdoğru. Sağ sol
bilmezdi siyasette.
Toprak sahayı kireçle o çizerdi ipsiz.
Guduru.

249.
Derler ki dedesi ne sirozdan öldü, ne de
damar sertliğinden.
Bunu görmüş sokakta, pantolon dizlerinde,
donu görünür, dudağında küpe, üstelik bir de
seke seke yürür.

eğri hurma ve bir ipliklik eşme.
Kabullenip yenilgiyi nasıl uzansın yere, sere
serpe?

250.
Bir kuruşta destan dinlerdik Aynalı'dan.
'Davul tozu' veya 'Minare gölgesi'
bedavaya gelirdi.

254.
Bu eve insanlardan çok kırlangıçlar girerdi.
O zaman penceresi mavi boyalıydı çünkü
gökyüzünün.

251.
Sana ihtiyacım yok artık, çık git aklımdan.
Yatağıma ay girdi.

252.
Göz göze geldik.O beni tanımadı.
Ben onu maskesinden tanıdım.
Hiç çıkarmamıştı.

255.
Tüccarın mahzeni kalbidir.
Çirkef, yıllanmak için orada bekletilir.

253.
Bu şehir ayakta öldü.32 Lâleli Cami,

256.
'3 gün mü desem, 3 ay mı desem, 3 yıl mı

desem, denizaşırı bir yolculuğun çıktı'
demişti.
Fakat dönüşümü görememişti fincanda.

257.
Herkes safımı alsın.Köpekler, yılanlar, eşek
arıları, akrepler, örümcekler gibi
kimin ısırıldığını, kimin soktuğunu, kimin
yarı felç bıraktığını bilelim.

258.
Gömdükleri silâhları çıkardılar.
Aynı çukura onurlarını gömdü kahramanlar.

259.

O günden sonra herşey eskisi gibi
olmayacaktı.
O günden sonra.Güneşin doğduğu gün.

260.
Yeni düzen, hotellerin yerle bir edilmesidir.
Kemane eşliğinde, harnıp ve zeytin
ekilmesidir temellerine.

261.
Zafer gününü çerçeveleyeceğim.
Gümüşle değil.Basbartuyla.

262.
Zafer deli deli gelecek ve gidecek başka
diyarlarda bekleyenlere.
Devamlı sarhoşluğunu yaşayanlar, onun
peşinden koşanlardır.

263.
Takma eline eldiven geçirdi.Törene
gidecekti.
Suçluyu gösterecek bir eli kalmıştı şimdi.
Alkışlayamadığı.

264.
Efkaliptüsler gümüş zırhlarını giymişlerdi.
Burçların üstünden boşalmış kozalarını
savuruyorlardı düşmana.Rüzgâr yoktu.

265.
Tören alanında bir tek sokak köpeği bile
bırakılmadı.
Sokak kedileri,sokak kuşları, sokak sinekleri
ve sokak karıncaları ülkeyi düşük
göstermezlerdi.

266.
Saatini Ayasofya'nın saatine göre ayarladı.
Lüzinyan'lardan beri aksamamıştı.Güneş
tutulması dışında.

267.
Kulakları, kazancılık günlerinden ağırdır.
Sesler beyninde 'tan-tan' çıkar.
O serçe o yüzden ürküp kaçır, onu her
gördüğünde.

268.
Elmas, şımarık züppelerin parmaklarında
kıymetlenir.
Madencilerin ışıltısında onlar birer
sertleşmiş karbondur.

269.
Avucunu konyak drabesine vurdu.Ahtapot

turşusu, lalangı ve samarella sustular.
Ürktüklerinden değil, sineğe ne olduğunu
merak ettiklerinden.

270.
O gün deniz çok sinirliydi.Kırdı döktü.
Balık gazeteleri bile baş haber yaptı
vahşilerin kayık kaybını.

271.
Evlendikleri günün gecesiYdi.Yataklarına
girdiler.
Duvardaki mişaro diğerinin gözlerini
kapadı.

272.
Oysa en çok iş yapacak meslekti ruh
doktorluğu. Bu kadar 'urum kellesi'
diye kafa yiyenler varken etrafta.
Yanlış memleket işte.

273.
'Kapıyı çekmenden anlarım ben' dedi sinir
doktoru.'Ama ben kapıyı açık bıraktım'
dedi hasta.
'Nasıl kapatacaktın ki denizin akıntısından?
Bak oda su doldu' dedi doktor.

274.
O sineği Lefkoşa'dan Magosa'ya götürdü
otomobil.
Camdan tavana, arkadan öne, emniyet
kemerini takmadan.

275.
Yolun ortasında cayır cayır bir bisiklet
durdu. Arkasına baktı çocuk. Ben de baktım.
Nefes nefese, kan ter içinde bir serçe.
Sırt numarası 275.

276.
Sancaktarın 'Yasak Plak Listesi' vardı.
'Hippy Hippy Shake' politik değildi ama
sinir ederdi adamı.
Bu hafta 4.sıraya oturdu.

277.
Barbarlar, 'Barbarlık Müzesi' açtılar
devletlerinde.
Küvetlerde ölmeyen çocuklar, teller arasında
yaşadılar. Mutlu.

278.
Tarlamızda bu kadar faşist nasıl türer?
Gücüm yetmez anlamaya.
Kaç kombay gerekecek sararınca başaklar,

biçip harmanlamaya?

279.
Oralarda hiç köpek mezarlığı yoktur.
Ne de kedi. Ne de kuş.
Kuyruktan tutulup zibil variline atılır.
Vefa bir futbol takımındır.

280.
Ağzından köpük gelen köpeğe kimse
acımadı. Tepede kesilen harnıba da.
Koli basilli denize de.
Çimento tozundan boğulmuş lâleye de.
Düşünceden kaçırın deliye de.
TV de hangi seri vardı sahi?

281.
50 yıl aynı yastığa baş koydular.
Artık konuşacak birşeyleri yoktu.

Ne unuttuklarını hatırlama mevsimiydi
şimdi.Ne hatırladıklarımı da unutma.

282.
'Büyüdüğünde işgalcilerin başuşağı
olacaksın' demiş olabilirdi öğretmeni.
Belki de öyle söylemek istemişti.Belki de
öyle istemişti söylerken.

283.
Nefes almada zorlanacaktı.Yüzünün rengi
morlaşacaktı.
Savaşların gözü kör olsun. Ayyorgi'li Maro
2sine basacaktı.

284.
Gancelliden ellerini kollarını dışarı uzattı
sardelye, pembe pembe.
Ne bileyim ben.Çömeldim, kokladım,
sevdim. Kıpırmızı kesildi.

285.
Çocuklar okullarına gidiyorlar. Kimi servis
otobüsüyle özel, kimi yaya.
Kiminin midesinde grövyeye peyniri, kiminin
hayalinde gabira.

286.
Dürülü bir battaniye açar anan, üşütmeyesin
diye yennarda.Dürülü bir battaniye uzatır sana
gardiyan hücrene girerken.
Dürülü bir battaniye örter çavuş sedyene.
Ya omuzlarına kadar ya tepene kadar.

**Köy isimlerini değiştirenler deli sayılmadı.
Tabelalarını dikmediler.**

**293.
şalvarlarınızı, feslerinizi çıkarın üstünüzden.
Kopya çekiyorsunuz. Eğreti duruyor.
Siz dolaptaki sakkosunu giyin babanızın.
Size o yakışıyor.**

**294.
şiveniz koptu kopacak.İstanbul'ludan güzel
de konuşsanız ne olacak?
'Basadembo, astragalya, guame' sini
duymadıktan sonra ihtiyar Adamu'nun sessiz
bir yaz gecesinde.**

**295.
Ölüm listesini yazan pis eller katil
sayılmadı. Tetiği çekmediler.**

**296.
Tüm bayramlarınızı atın takvimlerinizden.
Onlar sizin değil, gülünç oluyorsunuz.
Kendiniz yaratın kurtuluş günlerinizi.
O zaman değer kazanır 'Bu memleket
bizim'çığılıklarınız mitinglerinizde.**

**297.
Birdenbire değişti son 32 yılda.şivesi, donu,
saç tıraşı, mezesi.
Onu, yurtsuzluğundan tanıyabilirsiniz şimdi**

302.
'4 Fenerli'de, beyaz bir at çakılı dere.
Yandan altın dişli çingene ona anlatıyor
konuşmadan gecede.
Kalayın ışığında başını sallıyor at.Başını
sallıyor.

303.
Balkonundan, yazlık sinemanın yarım
perdesini görebilirdi.
Tüm yıldızlar tepesindeydi oysa.
Başını kaldırıp bir baksa.

304.
Milyonlarca yıl önce kayan o uyuklu yıldız
şimdi görüyoruz.
Bizden daha uzaktakiler milyonlarca yıl
sonra görecekler.Ölümsüzlük bu mu?

305.

Aynı güneş, aynı gotik işlemlerin üstüne
vururdu.
Aynı ay, aynı hurmanın dallarına 1571 den
önce de takılıp dururdu.

306.
Bu yurdun tarihi sizlerle başlamadı.
Siz işte.....
Arap korsanlarından sonra gelenlersiniz.

307.
Zorla dağa kaçırıp ırzına geçtiğiniz bu kıza
'Yurdum' diyemezsiniz.
O, kendini sevenleri bilir.Kelinizdeki
'Alçak' yazısını silemezsiniz.

308.
Derenin karşı kıyısında geberilmiş bir tilki.
Dili bir karış dışarıda.
Sineklerden birinin kulak ucuna oturmasını

bekledi usanmadan çoban. Başı topuzunda.

309.

**'Tam otomatik ölü yıkama makinesi'
düşündü tasarımcı.
Şampuanlı, taşıma kayışlı, kurulamalı.
Yandaki arsacığa biraz da maydanoz,
kolyandro, rokka falan da ekerdi.**

310.

**Aynı şekilde bakar harnıp da korkak.Aynı
şekilde çözülür dizlerinin bağı.
Aynı şekilde düşer toprağa kütük gibi.Hep o
sarı buldozer ahhh...**

311.

**Köy otomobili tarandıktan sonra meyhaneye 3
kişi girdi.
Komşu köyden köpek ulumaları geliyordu.**

**Ellerini önlüğüne sildi meyhaneci.Drabeze bir
3 yıldızlı, üstüne de 78lik koydu.**

312.

**İşçi şimdilik fukara, sömürülen, yorgun, hor
görülen.
Potansiyeline bakın, tarihi, tabiatı, mantığı,
coğrafyayı ve geleceği değiştiren.**

313.

**İşçi önce mahkeme binasını, kürsüsünü,
cübbesini, tokmağını ve kalemını yaptı.
Kanun kitabını da bastı. Kendi oturarak**

kararı ayakta dinletti hakim.Sonra onun
yaptığı iple onu astı.

314.
‘Tik Hüseyin’ ıspatra oynamaya sokakta da
devam ederdi.
Arkadaş gördüğünde ‘Fandi’si vardı, güzel
bir kadın gördüğünde, iyi onlusı.

315.
Bu dünyada ne çektiyse, bayrak törenleriyle
gömülenlerin yüzünden çekti.
Onlarla aynı mezarlığa gömülmek bir
kâbustu şimdi.1 metre beton döktürdü
mezarına.
Bir de makineli tüfek yuvası yaptırdı.

316.
Şimdi, mezar taşlarına yaşam videosu
koymak moda.
Kendi sesinizden kimleri nasıl
öldürdüğünüzü,
bombayı nereye koyduğunuzu,
yüz kemikleriniz kızarmadan anlatabilirsiniz.

317.
Çekip başımı başka ülkelerde yaşamak da
vardı.
Çekip kapımı kendi sokağına kapanmak da
işgalcinin. ‘Sen neredeydin?’ diye sormayın.
‘Biz neredeydik?’.

318.
Kerpiç evlerini yıkılmış buldu.Taşla
‘Otomobilcik’ oynadığı basamakları çökmüş.
Denize baktı.Milyarlarca otomobilciği vardı
denizin, balıkları göçmüş.

319.
Emekli öğretmen köydeki tüm plaka
numaralarını bilirdi ezbere.
Kuzeyde, bu yılların birikimi zenginliğini
kaybetti.Sandalyesini yaklaştırarak
ıspastracıları seyretti.

320.
Yıkılmış evlerinde bir tek çamaşır teli
duruyordu avluda.
Üstünde, annesinin kışladığı aynı serçe
oturmuş.
Serçenin üstünde barut sarısı aynı gökyüzü.

321.
Esirlerin içinde oğlu çıkmadı.
Hastahanelerde de yoktu.32 yıl sonra telefon
çaldı bir gün. 'Alo' dedi bir ses ve kapattı.
Onun sesiydi. Onun sesiydi. Onun.

322.
Bu küçük prefabrik göçmen evi geçiciydi
zaten.
Ha bugün, ha yarın döneceklerdi evlerine.
Varsın sığmasındı feslikânları pencere
içleri.Varsın dışarıda kalsındı şimdilik
bazı yıldızlar gökyüzünde.

323.

Bir cüzdan, bir kemer, bir de santur bulundu
kemiklerle.
Anaların hepsi 'Benimdir' dedi.

324.
Kurşuna dizilenin en son çılgılığıdır yaşam
savaşının özeti.
Dozerin önündeki zeytin de gözlerini
bağlatmak istemedi.

325.
Torununuzun elinden tutup yürürken ona ne
anlatıyorsunuz dedeler?
Çocuğa cahilce kurtuluş masalları
anlatmayın.Esir doğduğunu anlatın yeter.

326.
Yılanını, baykuşunu, argastisini,
salyangozunu sevdiğimiz gün seveceğiz
yurdumuzu.

Devletini, bayrağını, marşını, askerini
severek değil.

327.
Başına vinç düştü limanda.Mal sahibi
Alamanya'da Siemens.
Siz malı seyrederken dükkanda, bir cenaze
kalkacaktı.Haberiniz yok.

328.
Uydu antenle bağlıyım yurduma.Canlı
yayında T.O.L. – Gönyeli.
Hava bulutlu.Yağmur yağacak.Gömeçler
çıktı.Toprağın kokusu ha vurdu, ha vuracak.
Penaltiyi kaçırdım.

329.

Girne'de bir yaz ikindisi.Fulun köküne
devrilmiş bir fincan.
Telvesinde savaş gemileri, katliam ve işgal.
Havada incir kokusu, harmp kokusu ve kan.

330.

'Bakır tozundan ciğerlerin de iflas etmiş
üstelik' dedi doktor.
Yaşlanan sandal gibi sahilde terkedilmiş.
Başaşağı, böğrü delik.

331.

32 yıllık işgale başkaldıracak gönüllüler
aranıyordu.
Sunulanlar, bağımlılık yapıyordu
özgürlüklere.
Kilot defilelerinden başlarını kaldıramadılar.

332.

Başka renge boyaslar da, başka isim
koysalar da, sandalını görür görmez tanıdı.
Sandalın da Volvo kalbi atmaya başladı tak-
tak esir limanlarda.
Küreklerini yana açtı sevincinden.

333.

Zizzirolara benzedik.Kalanlar, yazdıkları ile
avundular.
Kaçanlar, kendilerini aradılar yazılanlarda.

334.

Dünyanın en güzel sandalı, dünyanın en
güzel sandıklarını taşıdı dünyanın en güzel
sahillerine.

Dünyanın en güzel savaşçıları, dünyanın en
güzel eşekleriyle yürüdüler
dünyanın en güzel günlerine.

335.

Bunama sinsin sinsin geldi, farketirmeden.
Belden düşük, karıncalı 45lik bir Takarov için.
Bir de selam alma takıntısı, korkulu acemi
erlerden.

336.

Komutan karısı, hiç toz almadı, çamaşır
yıkamadı, yerleri silmedi.
Kocasının yaptığı gibi değersizleri sürdürdü
savaşa.

337.

Ellerini ceplerine soksa 'avaracı' derler. Bir
tanesini çıkarsa 'pozcu'.
İkisini de çıkarıp sallasa 'aceleci'.
Bu yüzden o, sağ elini sigaranın, sol elini de
burnunun emrine verdi.

338.

Bir gün bağın bahçenin gerçek sahipleri
gelecek. Bir sebep uydurabilirsiniz.
Fakat orak-çekiçin gerçek sahipleri

geldiğinde yüzünüzü düşünüyorum.

339.

Önceleri karıncanın ayakları koparılır.İkinci
aşamada bitişmiş köpekler taşlanır.
Fatsa ve üveyik kargılığa asıldıktan sonra
ulaşılır arpacığın ucundaki o ucuz
kahramanlığa.

340.

Uzun uzun bir eşek anırdı uzaklardan.
Bir sandalın altı çakıllara değdi.
Bir işçinin çakması yankılandı yapılarından.
Rüzgarın çimdiklediği kamışlık utançla başını
eğdi.

341.

Tecrit odasına atıldı.Suçtu, nöbette uyuma.
Güneş sürgülü.Düşman yapay.
Özgürlük uydurma.

342.

Susuşumuzla anlaşırđık.
Lâfazanlık denizinde boğulmazdan önce.

343.

İnanın ben böyle değildim.
Yıldızları bitirdim bitireli, denizin
köpüklerini sayıyorum avuç avuç.
Patlamayanları.

344.

Köyün bu ucuna uğramayalı yıllar
olmuştu.
Aynı beyaz eşek aynı tarlaya çakılıydı.
Aynı mavi gökyüzü aynı harnıbın üstüne.

345.

En sonunda tek arkadaş deniz kalır.

Bankosu yoksa kayasını uzatır.
Bir altınıza, iki yanınıza, üç ayaklarınıza.

boş dükkân.
Kapının tam içine hasır bir sandalye
konmuştu. 'Yale' den daha garantili.

346.
Yavrularını koruyan yılan ateş ettiler.
Hepsi de toprak banyolarında öldüler.
Kimse orasını 'Barbarlık Müzesi' yapmadı.

349.
Giydiğim Fazıl'ın önlüğüdür.
Tuttuğum farsettası.Çelik bir umut.
'Gel de al' Fidel'in dediği gibi. 'Ucundan
tut.'

347.
Berberin sandalyesi müzelikti.Aynasının sırtı
dökülmüş.Usturası ustasından miras.
Radyosu lambalı.Fiyat tarifesi 1955 ten.
Kestiği başlar antika.

350.
O serçe beni çok iyi okudu.Gelmişimi
geçmişimi derler ya hani.
Korkacak kadar var mışım da, bu kadar mı
yani?

348.
Anason, fiçı şarabı, drifil ve kimyon tüterdi

351.
Ne olurdu yokoluş onurlu gelseydi, bir

defada.
Tüketseydi düşünceler, çok suların arkasına
saklanan denizi.

352.
Guduru doğduk, guduru yaşadık, guduru
haykırdık meydanlarda.
Savaşlarda guduru öldük, guduru sevindik
barışlarda.

353.
Ay, bu akşam da çıkacak.Belki de bir
gökbilimci tartacak yörüngesinin kuvvetini
terazisinde.
Önünden bir yarasa uçacak.
Gene çarpmadan.

354.
'Şehit ailesi' saat 6 dan çocukları eve toplar,
kapıları kapatırdı.

Hangi yalanları söylerdi yatmaya
hazırlarken onları?Hangi gamaşanın
masallarını anlatırdı?

355.
Avanta sigara da vardı bu işte.Umutlandı.
Çavuşun uzattığı sigarayı aldı, 'Nişan al'
komutunu duymadan önce.

356.
En büyük korkusu ölmeden gömülmekti.
Onun için düşmedi yere.

357.
Arkada biri kalmayacak olsa, yanmıştı
korkunun ağzına.
Biri hiçkırılmayacak olsa yorganın altında,
ıslatarak sabah olmayan geceleri.

358.

Sen bir sokum ekmeğe harcandın
arkadaşım.Ben de bir yudum çorbaya belki.
Kurtuluş mücadelesi verseydik birlikte,
bütün bir dünya için ölecektik.
Bu kadar ucuza gitmeyecektik işte.

359.

Biz futbolu karışık oynardık çocuklar.
Karışık olduğumuzun farkında bile değildik.
Aynı dilde bağırırdık pas isterken.Aynı
tükrükle silerdik kanayan dizlerimizi.

360.

1000 metre derinlikte yaşayanlar için 1
metre derinliğe gömülmek,
ödüllendirilmektir.
Ölen her madencinin yüzündeki gülümseme
bundandır.

361.

Güle takıldıktan sonra giysisinin dokumasını
inceledi.Sinirlenmişti.
Oysa gül onu geçerken çekmişti.Göstermek
için gül yüzlü, yeni doğmuş yavrularımı.

362.

Tenekede azelya.Çift tabancalı.
Kadife kırmızısı ve hurmalar yandı.

363.

Kapanda bir sıçan vardı korkulu.Kocakarı

kaynar su hazırladı tencerede.
Yarisına da ada çayı yaptı kokulu.

364.
Her yerde enosisçi vardı.Her yerde taksimci.
Kimse 4 kanatlı 'Helikopter'in azelyaya
konuşunu görmedi. Ne pilot ama.

365.
'Bu duvar baştan yapılmalı' diye düşündü
ihtiyar.Taşlar sevindi.
Harnıp ballandı.Eşek bir daha tepindi toprak
duşunda.

366.

Tarlanın sınırını alıç ekmeye karar verdi.10
tane.
Şimdi 10 tane kız ismi bulmalıydı.
Hem fettan, hem acele.

367.
Köyün berberi, kendi koyunlarını kırkmak
için adam tutardı.
Bir mevsimlik parasız tıraşına.

368.
Ağları kaldırmannın heyecanı sarmıştı gene
balıkçıyı.Deniz çıplaktı ve uyuyordu.
Çekmeye başladı ağları.Deniz çırılçıplaktı.
Ve uyur gibi yapıyordu.

369.
O köpek, gözünü dağdan ayırmazdı.

Hep merak ederdim, dağın da ona niçin
baktığını.

370.
İhtiyar ekşi, koltuk değneklerinin üstünde
dururdu.
Onu ben yürürken de görmüştüm.
Koltuk değnekleri filizken daha.

371.
Yaralı bir bulut geçti yaralı bir dağın
üstünden.İkisi de bana baktı, ben yere.
Yaralı bir şinya vardı yerde, çimentoyla
vurulmuş göğsünden.

372.
Köpek aklına koydu, intihar edecekti.İp,
uçurum, zehir, hap, tabanca,hepsini
düşündü.
Gene de feribottan taze taze çıkan sol
direksiyon kamyon gibisi yoktu. Garantili.

373.
'Bizi başkaldırı kurtarır' dedi koyunun biri.
Ve başını yukarı kaldırdı sallaka.

374.
Sokağa çıkma yasağının sirenleri çaldı.
Gelincik kuşu, evlerine koşuşan
insanlara baktı.
Kafesinde daha özgürdü onlardan.

375.
O adam her gece içip içip yeşil aya bakardı,
yeşil gapsula şişesinin arkasından.
Etrafında dönen bir o kalmıştı, bir de yeşil
kedi.

376.

Tarih bize de meclis verdi, bize de
cumhurbaşkanlığı sarayı, bize de devlet
radyo-Tv istasyonu, polis genel
merkezi, devlet mahpushanesi.
Devrimde lüzum ederlermiş galiba.

377.

Kendi rüyalarımızı süsler gibi süsledik
mezarlarını.
Analarından koparıp attık mermerlerine
mersin dallarını.

378.

Yurtseverleri öldürdükten sonra, en
akıllımız cumhurbaşkanı olmadı.
En katilimiz oldu.Avcılar birliğinin
başkanını seçer gibi seçtik onu.

379.

Birine okunmuş su döküldü, diğerine
kutsanmış zeytin yağı.
Biri kefenli gömüldü, diğeri takım elbiseli.
Yaşarken maskara olmamaktı asıl ustalık.

380.

Silâhlarınız onun için teslim alınır.
Namludaki çığılığı, botların bastığı acıyı
kaldıramaz şeritli omuzlarınız.
Kahraman ırkınızın tımarhanesi
yol üstünde.

381.
İki mevzi kalacak sonunda.Emek,
sermayenin karşısında.Son çırpınmasında
son şiirini yazacağım onun.
Dışlerim sökerken gırtlığımı kompradorun.

382.
Defol general....Kanas'ın menziline girme
sakın.
Dürbününde kal.

383.
Çok uzaklarda nöbetçinin ayak seslerini
duyarım.Parolayı sorar ısrarla aya.
İgalci mi, yurt çocuğu mu hemen anlarım,
saygı ile basışından şinyaya.

384.

Bu bahçede tanıdığım hiçbir çiçek kalmadı.
Hiçbir sütlüce, hiçbir argasti, hiçbi arı,
hiçbir kelebek.Hiçbir sen.

385.
Buralardan korsanlar geçirdi.Birkaç kızla
birkaç domuz kaçırırıldardı belki.
Buralara kosanlar yerleşti.Birkaç kızla
birkaç domuz kaçırabiliriz belki.

386.
Saygınlr yeraltı dünyasından.Siyasiler,
politikler,işverenler hep yeraltından.
Karanlığa mumla savaşınız da.Omuzlarınıza
bastıklarından.

387.
'Kontrol edilmeyen bölge'nin mayınlarını da
temizlettiler.
Bir bulut, sahte insanların başlarına işedi.
Yağmur zannettiler.

388.

Özgürlüğü arayan insanlar meydanda
toplandılar.
Kürsüdeki maskarayı aşmaktı birinci adım.
Takılıp kaldılar.

389.

K.E.B.(Kontrol Edilmeyen Bölge) dünyanın
en büyük açık hava tımarhanesiydi.
Sakinleri honcilikle uğraşır, dağlara don
giydirelerdi.

390.

Mezarlığa mersin dalı keserken verdiği söz
geldi aklına.
Gidip kanarya kafesinin kapısını açtı.
Kanatlarını çırpıtı mersin sevincinden.Yeşil
deniz, beyaz dantel taktı dalgalarına.

391.

Sydney'e göç eden evin kedisi bir türlü
alışamadı yeni taşınanların
'pisi pisi'lerine.
Zaman, adını da unutturdu.Aylardan martı
da, küstü küseli kiremitlerine.

392.

Kurtuluş için kavga vermiyorsanız, ne
farkeder ha Melbourne olmuş
ha Ortaköy.
Kurtuluş için kavga veriyorsanız, ne

farkeder ha Melbourne olmuş
ha Ortaköy.

393.
Kaç kişi kaldığımızı bile bize
söylemiyorlar.Kaç kişi kalacağımızı da.
Bizim kantarımız o meydan.Okkamız da.

394.
Gül, eşit dağıtır çiçeklerini dallarına.
Gökyüzü yıldızlarını.Deniz,dalgalarını
kıyılarına.
Adalet, bir ananın paylaştığı gibidir bir
dilim ekmeği çocuklarına.
Biz ne yaptık böyle? Biz ne yaptık.

395.
Ulu bir şinyanın altında yaşardı bok böcüsü.
Ulu şinya, ulu bir harnıbın altında.
Ulu harnıp, ulu bir gökyüzünün altında
yaşardı.Ulu bir gökyüzü bok böcüsünün
kollarında.

396.
Akıllı adamdı o. Siyasete karışmadı.Kendi
gemisini kurtardı, bir kere bile yüzdürmeden
cesaret denizinde insanlığın.
Hiçbir limanına uğramadan, hiçbir rüzgarını
kullanmadan aklın.

397.

Sıra ile herkes olacak, kavga etmeyin.

Başbakan da, Cumhurbaşkanı da,
ihtiyar heyetine aza da.

Olamayacaklarınız için yırtınmalısınız asıl.

Devrimci de, komünist de, adam da

398.

Örümceğin kütüphanesine entel sinekler

düşerdi.Hemingway okumuş kelebek,

Elliott'an ezber bilen peygamber devesi veya

Gorki'ci güve.

Örümcek ağını tarih raflarına döşerdi

bilerek.

399.

Bir gün ışıklar söndü ve artık yanmadı.

Bir gün mumlar da sönecek. Ve sıra

meşaleye gelecek.

400.

Nabzın yavaşlarken yaklaştırdım kulağımı

dudaklarına.

Gözlerin anlattı duyacağımı.

Dermansız parmağın bir yeri gösterdi uzak.

Hayal ederken görebildiğim ancak.